

תת"ע (חדרה) 3062-07-09 - ריבנפלד גיא נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 3062-07-09 - ריבנפלד גיא נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 3062-07-09

ריבנפלד גיא

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[21.07.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם להורות על איסור פרסום בהליכים בתיקים תת"ע 3062-07-09 ותת"ע 4029-12-09, לאסור ולהסיר את פרסום שמו בהליכים הנ"ל בהם הורשע בשנת 2013 כאשר היה כבן 18, או לחילופין לאסור את מפתוח שמו כך שלא ניתן יהיה לאתר את ההחלטות באמצעות חיפוש שמו במנועי חיפוש באינטרנט, וזאת בשים לב לזמן הרב שחלף, והרישום התעבורתי נמחק, אולם ההליכים מופיעים בחיפוש באינטרנט, והפרסומים המזהים את המבקש פוגעים בשמו הטוב ובאמון פקודיו, ומקשים עליו מאוד בהיותו בעל תפקיד משמעותי בצה"ל, ורצונו להשתלב בחברה ללא הצל של עברו, ומסבים למבקש נזק ממשי ופגיעה חמורה ובלתי מידתית בפרטיותו בשמו הטוב וביכולתו להמשיך ולבנות את חייו.

נטען, כי המבקש נחשף לפרסום שמו באתרים משפטיים לפני כשלוש שנים, עת פורסמו עליו כתבות בתקשורת לאחר עלייתו בסולם הדרגות; ופנה לאתר "תולעת המשפט" בבקשה להסרת הפרסום, אך נענה בשלילה; ומסיבה שאינה ידועה למבקש, הפרסום ירד במשך כשנתיים, אולם לאחרונה הפרסום שוב נגיש לכולם; ופסק הדין עדיין מתפרסם באתרי האינטרנט המשפטיים דוגמת "תולעת המשפט" ו"תקדין" והוא ניתן לאיתור בקלות במהלך חיפוש פשוט של שמו של המבקש, והפרסומים נמצאים ברחבי האינטרנט עד היום. עוד הוסיף המבקש, כי הוא פנה בבקשת חנינה לנשיא המדינה ונענה כי הרישום התעבורתי שלחובתו כבר נמחק ולכן אין צורך בבקשת חנינה.

2. מדובר בהרשעה מיום 9.1.2013, במסגרת הסדר טיעון, בשני תיקים שצורפו, בעבירות של נהיגה תחת השפעה בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, הסעת 4 נוסעים ללא מלווה בניגוד לסעיף 12א2 לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, עבירות מיוני 2009. 3. המשיבה התנגדה לבקשה, והפנתה לעקרון פומביות הדיון לפיו דיונים בבית המשפט מתקיימים בפומבי, וטענה שהבקשה הוגשה בשיהוי ניכר.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה ובתגובה לתשובת המאשימה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.
5. ראשית, אציין כי אתרי האינטרנט השונים הנזכרים בבקשה לא צורפו כמשיבים לבקשה זו, והיה מקום לדחותה ולו מן הטעם הזה.
6. יתרה מכך, וזה העיקר, דינה של הבקשה להידחות נוכח חשיבותו של עיקרון פומביות הדיון, שמשמעו, בין היתר, גילוי שמות הצדדים המתדיינים.
- כפי שנפסק "כידוע, בכל הנוגע להליך המתנהל בבית המשפט חל עקרון פומביות הדיון המעוגן כנורמה חוקתית שלפיה ברירת המחדל היא כי "בית משפט ידון בפומבי" (סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, וסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט). (כנגזרת של עיקרון פומביות הדיון, נחשפים בדרך כל פרטיו שלהליך השיפוטי, ובכלל זה זהותם של נאשמים שהורשעו בדינם (בש"פ 5647/22 פלוני נ' ידיעות אחרונות, פסקה 12[נבו] (14.9.2022) (להלן: עניין ידיעות אחרונות); (ע"פ 5832/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5[נבו]; (27.12.2021) (בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9[נבו] (14.4.2015) (להלן: עניין פלוני); (ע"פ 8225/12 חברה פלונית בע"מ נ' פלוני, פסקה 10 לפסק-דין של השופט ע' פוגלמן [נבו]; (24.2.2013) (בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5[נבו] (9.10.2013) (להלן: עניין 3205/13)).
- עם זאת, עקרון פומביות הדיון איננו מוחלט והוא עשוי לסגת, בין היתר, אל מול אינטרסים שונים של בעלי דין ושל הציבור בכללותו. כך למשל, ... בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט הקובע כי ניתן לאסור על פרסום פרט מפרטי ההליך השיפוטי על מנת להגן על ביטחונם של אדם "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות".
- יודגש כי בפסיקה נקבע שאת החריגים הללו יש לפרש בצמצום נוכח מעמדו הרם של עקרון פומביות הדיון (עניין פלוני, בפסקה 9; (בש"פ 2322/13 אברהם נ' מדינת ישראל [נבו] (1.5.2013); (ע"א 2763/09 לוי נ' כונס הנכסים הרשמי, פסקה 3 [נבו] (21.2.2013)). כך, כדי לגבור על האינטרס הציבורי שבפרסום, על המערער להראות כי הפרסום יגרום לו לפגיעה חמורה בפרטיותו אשר תסב לו נזק בשיעור החורג מן הנזק האינהרנטי הרב הנגרם לכל עבריין שעבר עבירה דומה כתוצאה מפרסום שמו. מדובר בנטל כבד במיוחד (עניין 3205/13, בפסקה 5; (בש"פ 1071/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [נבו] (25.2.2010)). (ע"פ 43787-11-24 שגיא שמואל כהן נ' פלונית (נבו 11.12.2024) (פסקה 11-12)).
- וראו גם רע"פ 63443-01-25 טום צמח נ' מדינת ישראל (נבו 26.2.2025) פסקה 13;
- עע"מ 17025-04-25 אופיר סטר נ' מדינת ישראל משרד התחבורה והבטיחות בדרכים (נבו 9.4.2025) - שם הוסר איסור הפרסום על התיק (בו הורשע המערער בעבירת שימוש בטלפון נייד במהלך נהיגה) ועל פרטיו של המערער. ותת"ע (תעבורה מרכז) 5307-08-11 פסיל בלאי נ' מדינת ישראל (נבו 22.7.2023) - שם נדחתה עתירת המבקש להורות לאתרי אינטרנט שונים להסיר את פסק הדין אשר ניתן בעניינו בתיק זה, בו הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקה משכר.

7. כאמור, בין החריגים לעקרון פומביות הדין ניתן למנות מצבים בהם איסור הפרסום נדרש לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות (סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט); ובעניינו של נאשם, בית המשפט יורה על איסור הפרסום רק אם השתכנע כי קיימים "טעמים מיוחדים" אשר מוסיפים משקל לנזק האמור (בש"פ 243/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 34-41 [נבו] (30.1.2024); בש"פ 2563/23 חמאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [נבו] (2.4.2023)).
8. בעניינו, לא מצאתי כי המבקש הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח כי הוא עומד באחד מהחריגים הקבועים בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט שמכוחם רשאי בית המשפט לחרוג מעקרון הפומביות; והמבקש לא הוכיח ברמה הנדרשת כי הפרסום עלול לגרום לו לנזק חמור מעבר לנזק הרגיל הכרוך בפרסום שמו של כל נאשם, כדי לעמוד בנטל הכבד המוטל על מי שמבקש להוכיח קיומה של פגיעה חמורה בפרטיותו אשר תצדיק סטייה מהעיקרון בדבר פומביות הדין ואיסור הפרסום על שמו.
9. כפי שנפסק, "הכלל הוא כי אין די בעצם הפגיעה בפרטיותו של בעל-דין, בשמו הטוב או בפרנסתו כתוצאה מפרסום שמו בקשר עם העבירות שבגינן הוא הורשע - כדי לגבור על עקרון פומביות הדין. פגיעה כזו היא אינהרנטית לפרסום. כדי להימנע מפרסום, נדרש המבקש זאת להראות חשש לפגיעה חמורה בשיעור החורג מהנזק הרגיל שנגרם בדרך כלל לעבריין שהורשע בדין שפרטיו מתפרסמים." (ע"פ 43787-11-24 שגיא שמואל כהן נ' פלונית (נבו) (11.12.2024) (פסקה 14)).
10. אינני סבורה כי הנסיבות אותן ציין המבקש בבקשתו, לרבות רצונו לשמור את עברו ולהמשיך הלאה ללא הצל של עברו, עולות כדי פגיעה חמורה בפרטיות המצדיקה את איסור הפרסום באופן הגובר על עקרון פומביות הדין; ואין די בעובדה שהמבקש קצין בכיר בעל תפקיד משמעותי בצה"ל, ורבים מחפשים את שמו, כדי להבדיל את עניינו מבעלי דין אחרים, שעניינם נדון בפומבי מדי יום בבתי המשפט כדבר שבשגרה. פרטיותם של כל אותם בעלי הדין, אשר נסוגה מפני העיקרון בדבר פומביות הדין, אינה פחותה בחשיבותה מפרטיותו של המבקש; והפגיעה במבקש אינה חורגת מהפגיעה שנפגע כל מי שהורשע בדין (וזאת גם אם השתקם), כתוצאה מפרסום פסק הדין וחשיפת שמו; ויש גם לשקול את ההשלכה הרוחבית על כלל בעלי הדין, שכן קבלת טענת המבקש תוביל לתוצאה שכל הדיונים יהיו חסויים וזאת בניגוד לחוק.
11. אי רצונו של המבקש ששמו יופיע במאגרים משפטיים או בכלל הוא אינו עילה לאיסור פרסום. ברור שכל אדם ששמו מתפרסם במנועים משפטיים חושש מהפגיעה בשמו הטוב, אולם זהו טיבו של ההליך הפלילי, כאשר ביהמ"ש מכריע את דינו של אדם. מעצם פרסום שמו כמעורב בהליך פלילי, יש פוטנציאל פגיעה בשמו. אולם, לא די בקיומו של פוטנציאל פגיעה אלא יש צורך להוכיח נזק שיכול להיגרם או פוטנציאל לנזק; ואין בנסיבות שפורטו בבקשה להסביר את הנזק שיגרם למבקש כתוצאה מהותרת הפרסום.
12. אין גם בחלוק 16 שנים מהמועד בו ביצע את העבירות (כ-12 שנים מהמועד בו הורשע), והאינטרס הציבורי בחשיפת פרטיו פחת, כדי להוות נימוק המצדיק לסטות מעיקרון הפומביות; והמבקש לא הציג שום נזק או פוטנציאל לנזק שיכול להיגרם לו מהותרת המצב כפי שהוא במהלך 12 השנים האחרונות.
13. אשר על כן, הבקשה נדחית. המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר הצדדים.